

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 622/19		
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.				
1. USTALENIE FAKTÓW				
0.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)		

1.	J. S.	w dniu 30 kwietnia 2019 roku w W. na skrzyżowaniu ulic (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, przy zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu I. – 1,29 mg/l, II.- 1,19 mg/l, III. – 1,11 mg/l, IV. – 1,12 mg/l, V.- 1,10 mg/l, prowadził pojazd mechaniczny marki B. o nr. rej. (...) w ruchu lądowym i czyn ten kwalifikuje z art. 178a § 1 k.k.		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty		
W dniu 30 kwietnia 2019 r. w godz. 13.30 – 21.30 funkcjonariusz Policji J. W. wspólnie z sierż. szt. D. A. pełnił służbę radiowozem oznakowanym na terenie dzielnicy P. w W.. W tym dniu o godz. 13.37 doszło do zdarzenia drogowego w obrębie skrzyżowania ulic (...) w W. z udziałem pojazdu marki B. o nr. rej. (...) kierowanego przez J. S. oraz pojazdu marki H. o nr. rej. (...)	1.Zeznania świadka J. W.; 2.Protokół użycia alkometru i alcosensora; 3. Protokół zatrzymania osoby; 4.Postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy; 4. notatka	k. 11-12,117; k. 2-3, 17-17v k. 5-7 k. 46; k. 15-16;		

kierowanego przez J. M.. Około godz. 14.35 tego dnia w/w funkcjonariusze, działając na polecenie oficera dyżurnego, udali się na w/w skrzyżowanie celem udzielenia wsparcia innej załodze składającej się z funkcjonariuszy Policji i znajdującej się już na miejscu zdarzenia. Po dotarciu na miejsce do dyspozycji funkcjonariuszy Policji został przekazany J. S. jako osoba podejrzewana o spowodowanie wypadku drogowego i kierująca pojazdem mechanicznym marki B. o nr. rej. (...). Na miejscu zdarzenia J. S. został poddany badaniu na stan trzeźwości, w wyniku którego ustalono, że w/w znajduje się w stanie nietrzeźwości tj. z zawartością alkoholu w wydychanym powietrzu – 1,29 mg/l o godz. 14:10, II badanie - 1,19 mg/l o godz. 14:26. Po przewiezieniu zatrzymanego do (...) W. VI, został on poddany ponownie badaniu na stan trzeźwości, z wynikiem dotyczącym

zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu – 1,11 mg/l o godz. 15:47, II badanie: 1,12 mg/l o godz. 15:52; III badanie:- 1,10 mg/l o godz. 16:18. Jednocześnie zatrzymano prawo jazdy należące do J. S. o nr. (...), blankiet (...).				
0.1. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty		
2. Ocena DOWODÓW				
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1. 2. 3.	Wyjaśnienia oskarżonego J. S. (k. 100-101, 117, 40-41);	Jako co do zasady wiarygodne należało uznać wyjaśnienia oskarżonego J. S.,		

4.

Zeznania świadka J. W. (k. 11-12, 117);

Zeznania świadków K. P. oraz R. B. (k. 101-102, 32v, k. 35-36,117);

k.135,93,131, 126-129;

które dodatkowo znalazły swoje potwierdzenie w treści bezosobowego materiału dowodowego oraz w treści zeznań świadka J. W.. Nadto należy wskazać, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśniając, iż w dniu zatrzymania czuł się dobrze. Podał, że dnia poprzedniego do godz. 22.00 spożywał alkohol. Podniósł, że w dniu zdarzenia poruszał się z prędkością wynoszącą 20 km/h. Przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podkreślenia wymaga, że oskarżony w toku postępowania karnego kwestionował swoją odpowiedzialność za spowodowanie kolizji drogowej, jednakże ta okoliczność pozostaje poza przedmiotem rozważań sądu, albowiem nie pozostaje w związku treścią opisu czynu zarzucanego oskarżonemu w niniejszej sprawie.

Na danie im wiary zasługują zeznania funkcjonariusza Policji J. W. odnośnie okoliczności zatrzymania oskarżonego i przeprowadzenia badania stanu trzeźwości, albowiem depozycje świadka w pełni korespondują z treścią wyjaśnień oskarżonego oraz dołączonym do akt sprawy bezosobowym materiałem dowodowym. Nadto świadek to funkcjonariusz publiczny, osoba obca dla oskarżonego, a to oznacza, że w sprawie brak jest obiektywnych przesłanek, które podważałyby wiarygodność zeznań tego świadka.

Na uwzględnienie zasługują zeznania tego świadka odnośnie okoliczności zatrzymania oskarżonego i okoliczności zaistniałego zdarzenia drogowego, albowiem depozycje świadka korelują z zeznaniami świadka R. B. (k. 35-36,

		<p>117) oraz zeznaniami funkcjonariusza Policji J. W..</p> <p>Dowody z dokumentów w postaci protokołu zatrzymania osoby, protokołu użycia alkometru i alcosensora, karta karna, wywiad środowiskowy. Ich rzetelność oraz prawidłowość sporządzenia nie budziła wątpliwości, a ponadto w toku postępowania strony nie kwestionowały wiarygodności tychże dokumentów.</p>		
<p>0.1. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>				
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>		
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>				
	<p>Punkt rozstrzygnięcia wyroku z</p>	<p>Oskarżony</p>		

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem			
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	1.	J. S.;	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
Występku z art. 178a § 1 k.k. dopuszcza się ten kto prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym znajdując się w stanie nietrzeźwości. Przez prowadzenie pojazdu należy rozumieć wprawianie go w ruch, kierowanie nim, nadawanie prędkości i hamowanie w sposób zgodny z konstrukcją pojazdu. Przeprostwo z art. 178a § 1 k.k. może być popełnione				

wszędzie tam gdzie odbywa się ruch pojazdów (drogi publiczne, osiedlowe, tereny budowlane itp.) „Dla przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. nie jest znamienne prowadzenie pojazdu mechanicznego po drodze publicznej. Wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. (...)” (wyrok SA w Krakowie z dnia 7 VII 2004r., II Aka 131/04, KZS 2004r., z. 9, poz.35).

Nie ulega żadnej wątpliwości fakt, iż oskarżony w dniu 30 kwietnia 2019 roku w W. prowadził pojazd mechaniczny po drodze publicznej będąc w stanie nietrzeźwości. Świadczą o tym zebrane w sprawie dowody. Zarówno zeznania wiarygodnych świadków K. P. oraz R. B. precyzyjnie ukazujące przebieg całego zdarzenia z udziałem oskarżonego jak

również potwierdzający te zeznania dokumenty w postaci protokołów zatrzymania osoby, użycia alkosensora i alkometru jak też wyjaśnienia oskarżonego złożone w trakcie postępowania karnego w sposób niezbity dowodzą, iż w dniu zatrzymania przez funkcjonariuszy Policji oskarżony kierował pojazdem marki B. o nr. rej. (...) w ruchu drogowym, gdy w jego organizmie znajdował się alkohol. Oskarżony zatem umyślnie naruszył zasady obowiązujące w ruchu lądowym. Powyższe zachowanie oskarżonego wypełnia znamiona występku określonego w art. 178a § 1 k.k. albowiem zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu wynosiła: I- 1,29 mg/l, II – 1,19 mg/l, III – 1,11 mg/l, IV – 1,12 mg/l, V – 1,10 mg/l, a więc przekraczała granicę stanu nietrzeźwości, która określona została w art. 115 § 16 k.k. i oznacza

przekroczenie 0,25 mg alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Występku z art. 178a § 4 k.k. dopuszcza się ten, kto jako sprawca czynu z art. 178a § 1 k.k. był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173 k.k., 174 k.k., 177 k.k. lub art. 355 § 2 k.k. popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu z art. 178a § 1 k.k. w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Oskarżony J. S. był uprzednio karany za prowadzenie pojazdu mechanicznego będąc pod wpływem alkoholu, prawomocnym wyrokiem Sądu

Rejonowego (...)
w W. z dnia
18 listopada 2014
r. w sprawie o
sygn. akt VIII K
333/14. Wyrokiem
tym wymierzono J.
S. karę grzywny
w wymiarze 50
(pięćdziesięciu)
stawek dziennych,
określając wysokość
jednej stawki
dziennej na kwotę
wynoszącą 20
(dwadzieścia)
złotych, orzeczono
środek karny w
postaci zakazu
prowadzenia
wszelkich pojazdów
mechanicznych w
ruchu lądowym na
okres 1 roku
(zaliczając okres
zatrzymania prawa
jazdy od dnia 20
maja 2014 r.). Wyrok
stał się prawomocny
z dniem 24 czerwca
2015 r. (k. 110-111).

Z analizy akt
sprawy wynika, że
oskarżony
wykonywał środek
karny w postaci
zakazu prowadzenia
wszelkich pojazdów
mechanicznych w
okresie od dnia
20 maja 2014 r.
do dnia 20 maja
2015 r. Tym samym
oskarżony popełnił
zarzucany mu czyn w
niniejszej sprawie w
okresie, który nie był
już objęty zakazem
prowadzenia

pojazdów
mechanicznych
orzeczonym w
związku ze
skazaniem za
wcześniejsze
przestępstwo z art.
178a § 1 k.k.

Odpowiedzialność
na podstawie art.
178a § 4 k.k.
- ze względu na
uprzednie skazanie
za przestępstwo
określone w art.
178a § 1 k.k. lub
wymienione w art.
178a § 4 k.k.
- sprawca czynu
z art. 178a §
1 k.k. ponosi do
momentu zatarcia
wcześniejszego
skazania w myśl
zasad ogólnych,
określonych
przepisami rozdziału
XII kodeksu
karnego. Fakt
zatarcia z mocy
prawa
wcześniejszego
prawomocnego
skazania za
przestępstwo
określone w art.
178a § 1 k.k.
lub wymienione w
art. 178a § 4
k.k., zaistniały w
dacie wyrokowania
co do popełnienia
czynu określonego
w art. 178a § 1
k.k., uniemożliwia
przyjęcie
odpowiedzialności
sprawcy na
podstawie

unormowania art. 178a § 4 k.k. także wtedy, gdy do popełnienia tego czynu doszło przed upływem okresu niezbędnego do zatarcia wcześniejszego skazania.

Zgodnie z treścią art. 106 k.k. – skazanie uważa się za niebyłe z chwilą zatarcia, to oznacza to, iż z tym momentem nie dochodzi po prostu do wyeliminowania z mocą wsteczną z porządku prawnego wyroku, jako w ogóle niewydanego oraz do anulowania wywołanych skazaniem skutków (utraty lub ograniczenia praw), a wskazuje na to, że od omawianego momentu skutki te przestają działać na przyszłość, a więc, iż fakt skazania, z chwilą jego zatarcia, nie może rodzić dla skazanego żadnych negatywnych konsekwencji – wobec przywrócenia mu statusu osoby niekaranej (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21.08.2012r., IV KK 59/12).

Z danych o karalności oskarżonego J. S.

<p>z dnia 18 maja 2020 r. wynika, iż oskarżony nie jest obecnie karany (k. 131).</p> <p>Wobec zaistniałego w dacie wyrokowania zatarcia wcześniejszego prawomocnego skazania za przestępstwo określone w art. 178a § 1 k.k. Sąd był zobligowany do wyeliminowania z kwalifikacji prawnej zarzuconego oskarżonemu czynu z art. 178a § 4 k.k. jak i wyeliminowania z opisu czynu informacji o wcześniejszym skazaniu J. S. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w W., sygn. akt VIII K 333/14 za czyn z art. 178a § 1 k.k.</p>				
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania				

#	3.4. Umorzenie postępowania			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania				
#	3.5. Uniewinnienie			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia				
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie				
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności	
J. S.	1.-3.	1. 2.1. 3.1.	Wymierzając oskarżonemu J. S. karę Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 k. k., zgodnie z którym, sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych	

przez ustawę,
bacząc, by jej
dolegliwość nie
przekraczała winy,
uwzględniając
stopień społecznej
szkodliwości czynu
oraz biorąc pod
uwagę cele
zapobiegawcze i
wychowawcze, które
ma osiągnąć w
stosunku do
oskarżonego, a także
potrzeby w zakresie
kształtowania
świadomości
prawnej
społeczeństwa.
Wymierzając karę
Sąd był zobligowany
wziąć pod uwagę, w
myśl art. 53 § 2 k.k.,
przede wszystkim
motywację i sposób
zachowania się
sprawcy, rodzaj i
stopień naruszenia
ciążących na
sprawcy
obowiązków, rodzaj
i rozmiar ujemnych
następstw
przestępstwa,
właściwości i
warunki osobiste
sprawcy, sposób
życia przed
popęlnieniem
przestępstwa i
zachowanie się po
jego popęlnieniu, a
zwłaszcza staranie o
naprawienie szkody
lub
zadośćuczynienie w
innej formie
społecznemu

poczuciu
sprawiedliwości.

Na niekorzyść
oskarżonego
przemawia fakt, że
przypisany mu czyn
charakteryzuje się
znacznym stopniem
społecznej
szkodliwości.

Oskarżony naruszył
bowiem najbardziej
elementarny i
podstawowy
obowiązek
uczestnika ruchu
drogowego jakim
jest pozostawanie w
stanie trzeźwości w
czasie prowadzenia
pojazdu. Oskarżony
nie zważając na
dyskwalifikujący go
stan psychofizyczny
determinowany
spożytym wcześniej
alkoholem poruszał
się samochodem
przejeżdżając przez
ulice (...) w
godzinach
popołudniowych, w
czasie wzmożonego
ruchu kołowego.
Jego postawa
polegająca na
ignorancji
zagrożenia dla
innych, której
efektem było
kierowanie
samochodem
znajdując się w
stanie nietrzeźwości,
wskazuje na
lekceważący
stosunek
oskarżonego do
przepisów prawa.

Podkreślić należy, że oskarżony kierując pojazdem znajdując się w stanie nietrzeźwości stanowił realne zagrożenie dla bezpieczeństwa w postaci możliwości utraty zdrowia bądź życia innych uczestników ruchu. Oskarżony winien bowiem zdawać sobie sprawę z zagrożenia jakie na drogach stanowią kierowcy nietrzeźwi. Oskarżony swoim postępowaniem wykazał wprost rażący brak poszanowania dla prawa i obowiązujących reguł społecznych. Nie bez znaczenia jest również okoliczność, że oskarżony w chwili zdarzenia drogowego nie znajdował się sam w pojeździe, co oznacza, że w sposób świadomy narażał on współpasażerów na zaistnienie ewentualnego wypadku komunikacyjnego i związane z tym konsekwencje zdrowotne.

Przesłanką działającą na korzyść oskarżonego jest jego niekaralność za przestępstwa i

wykroczenia drogowe jak również okoliczność, że oskarżony w miesiącu styczniu 2020 r. poddał się medycznemu odtruwaniu organizmu.

Mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy za przypisany oskarżonemu czyn opisany w pkt I. sentencji wyroku Sąd na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył oskarżonemu J. S. karę grzywny w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę wynoszącą 30 (trzydzieści) złotych.

Występek z art. 178a § 1 k.k. zagrożony jest karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Sąd uznał, że w odniesieniu do przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. wymierzona za jego popełnienie kara grzywny w takim wymiarze jest adekwatna do stopnia społecznej

szkodliwości czynu,
nie przekracza winy,
a także czyni
zadość celom w
zakresie prewencji
indywidualnej i
generalnej.
Wymierzona w
danym przypadku
kara niewątpliwie
będzie akcentowała
jej wychowawczą
rolę, co ma na
celu uświadomienie
oskarżonemu
naganności jego
postępowania i
wzbudzeniu w nim
refleksji o
konieczności
przestrzegania
obowiązującego
porządku prawnego.
W zakresie
prewencji ogólnej
orzeczona kara
winna uświadomić
społeczeństwu, iż
popęłnienie
omówionego
przestępstwa wiąże
się z reakcją
wymiaru
sprawiedliwości.
Kara orzeczona
względem
oskarżonego wydaje
się również
potrzebną dla
osiągnięcia celów
kary, tak względem
samego oskarżonego
jak i tych wszystkich,
którzy gotowi byłiby
go naśladować. Dla
tych szczególnie ma
stanowić dosadny
sygnał braku
pobłażania
społeczeństwa dla

wciąż nagminnych zachowań polegających na poważnych naruszeniach nakazu trzeźwości obowiązującego kierujących w ruchu lądowym. W ocenie Sądu wymierzona kara uświadomi oskarżonemu, który jest osobą stwarzającą poważne zagrożenie dla porządku prawnego oraz bezpieczeństwa innych osób, wagę naruszonych przez niego norm prawnych, skłoni do refleksji nad swoim dotychczasowym postępowaniem i zmobilizuje go do zmiany swojej postawy w przyszłości. Dlatego też, zdaniem Sądu, orzeczona wobec oskarżonego kara grzywny jest w pełni wyważona i sprawiedliwa w świetle powyższych okoliczności oraz uwzględnia przyjętą przez ustawodawcę gradację kar wolnościowych.

Konsekwencją skazania oskarżonego za popełnienie czynu stypizowanego w art. 178a § 1 k.k. jest orzeczenie wobec niego zakazu

prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6. lat, na zasadzie art. 42 § 2 k.k. w zw z art. 43 § 1 k.k. Ustalając czas trwania orzeczonego zakazu Sąd miał na uwadze zagrożenie jakie może stwarzać powrót sprawcy do ruchu, który to Sąd ustalił na podstawie okoliczności wskazujących na stosunek oskarżonego do zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym oraz jego stopień poczucia odpowiedzialności, uwzględniając przy tym znaczny stopień stanu nietrzeźwości oskarżonego w dacie zdarzenia.

Nadto Sąd obligatoryjnie orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w najniższej możliwej wysokości wynoszącej 5 000 (pięciu tysięcy) złotych. Zgodnie z art. 43a § 2 k.k. w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a

			§ 1 k.k. sąd orzeka bowiem świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7) k.k. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5 000 złotych.	
5. <i>Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU				
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności	
J. S.	4.-5.	4.1. 5.1.	Na mocy art. 63 § 1,4 i 5 k.k. Sąd zaliczył na poczet wymierzonej kary okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w sprawie, tj. czas zatrzymania oraz okres zatrzymania prawa jazdy należącego do oskarżonego o nr. (...), blankiet (...), począwszy od dnia 30 kwietnia 2019 r.	
1.6. <i>inne</i> zagadnienia				
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii				

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>7. Koszty procesu</p>			
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>		
<p>6.</p>	<p>Co do zasady każdy, kto przez swój czyn spowodował postępowanie karne zobowiązany jest do ponoszenia wszystkich wydatków związanych z tym postępowaniem (wyrok SN z dnia 30.10.1975r., OSNKW 1976/1/9).</p> <p>W przedmiotowej sprawie, sytuacja materialna oskarżonego, prowadzenie własnej działalności gospodarczej, fakt reprezentacji oskarżonego przez obrońcę w wyborze,</p>		

	<p>pozwala na uiszczenie powstałych w toku postępowania kosztów sądowych, stąd na podstawie art. 627 k.p.k., Sąd zasądził od oskarżonego J. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę wynoszącą 696,68 (sześćset dziewięćdziesiąt sześć 68/100) złotych, tytułem zwrotu kosztów sądowych, w tym kwotę wynoszącą 450 (czteryście pięćdziesiąt) złotych, tytułem opłaty,</p>		
<p>6. 1Podpis</p>	<p>7. 1Podpis</p>		